

ogsaa kunde gribe ind, hvor det kommer an paa kemisk Undersøgelse. Jeg er nemlig ikke tilfreds med at henvise til Prøvelse paa Statslaboratorierne; jeg vil have, at det skal være Sagkyndige, som strax foretage Undersøgelsen.

Dernæst vil jeg tillade mig at gjentage, hvad der her allerede har lydt fra flere Sider i denne Sal, at det er i højeste Grad vigtigt for Agerbruget, og det ikke blot for de større Herregaarde, men især for Andelsmeierierne at faae skærpede Bestemmelser for Kunstsmørproduktionen her i Landet. Man staa jo nu paa et Vendepunkt med hele Smørtilvirkningen; Centrifugerne have vendt op og ned paa hele den tidligere Tilstand, og Andelsmeierierne ere blomstrede frem i en Grad, som man ikke anede for saa Nar siden. Skulde det nu altsaa blive Tilfældet, at der indirekte, ved at der ikke blev vedtaget noget Kraftigt her, blev givet Andelsmeierierne ikke blot Afgang til at fortsætte deres herettilaede Virksomhed, men til at gaa over til at blive Kunstsmørfabrikker — og det er Noget, som mange Andelsmeierier i dette Dieblit have for Die i større eller mindre Korporationer — saa vil det have den allerstørste og skadeligste Indflydelse for Agerbruget — jeg vil endda slet ikke tale om Smørmarkedet, saaledes som jeg ser paa det. Det er jo nemlig allerede saaledes nu, at man for en stor Del er gaaet over til rationel Røedyrkning; man lægger Vægt paa at producere meget store Kvantiteter Mælk; men ved Siden deraf har man holdt paa stærk Kraftfodring indtil Dato, for derved at faae en Forøgelse af Kvaliteten (se Mælk). Man har holdt paa, hvad man kalder den stærkere Kraftfodring med kvælstoffholdige Stoffer og deraf følgende stærkere Gjødningskraft for Jorden, og jeg skal tillade mig at udtale, at naar man ikke holder det Princip, man her er flaaet ind paa, vil Agerbruget gaa meget tilbage og det ikke blot i Sylland, hvor Jorden, naar den ikke faar Erstatning for de Stoffer, man tager fra den, paa mange Steder vil gaa over til Dying. Man kan ikke her som i England lade Jorden ligge og passe sig selv og blive til Græsgange; i Sylland vil den blive til Dying. Men ogsaa paa Sjælland og Djerne er det saaledes, at man netop i de senere Aaringer er begyndt paa en stærkere rationel Fodring i fuld Erkjendelse af, at det er den stærke Gjødningskraft, der skal holde Agerbruget oppe. Nu frygte Mange for, at naar man skal gaa ind paa en større Kunstsmørproduktion her i Landet, vil man i høi Grad være fristet til at lægge an paa store Kvantiteter af Mælk; man vil finde det lettere at

fede Smørret end at fede Kreaturerne; man vil tilføtte med Oleomargarin og derved efterhaanden komme til at udmagre sin Besætning og sin Mark. Det er den Fare, Agerbrugerne have for Die og jeg tror, de, der ikke ere Agerbrugere, med os vil have stærkt for Die. Jeg vil dertil sive, at i Holland er man paa mange Steder meget utilfreds med den Indflydelse, Kunstsmørproduktionen har haft. Det er allerede berørt — det er angivet i et tykt Tidsskrift, at der har været en Nedgang i Kvægbestanden af 10,000 Køer, og det er konstateret, at man paa mange Steder i Stedet for at producere Smør vil gaa over til Tillæg af Kreaturer. Disse Veie vil man nødigt ind paa her; det er muligt, at man i England kan staa sig derved, og at man med Held kan optage Fodning, og det har man gjort. Det har viist sig, at vi ikke kunde gjøre det her, og jeg vil sige, at det er en Vække for os, saa længe England har Fodning og ikke optager Meieribrug i en større Maalestof; thi da er det færdigt med vort Meieribrug. Lad os se hen til Friesland, hvor Fabrikkerne endnu ikke ere komne frem, og hvor Landmændene endnu have holdt sig til det gamle Meieribrug, og det bør vi af alle vore Evner holde paa og ikke mindst for Andelsmeierierne og Bøndergaardene, i Særdeleshed for dem. Men den samme Fristelse til at gaa over til at udmagre Markerne ad den Veie, jeg har paavist, vil ogsaa vise sig for mange andre Jordbrugere og for mange Forpagtere; det gaar derfor Haand i Haand med Fællesinteresserne.

Dernæst vil jeg blot tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til §§ 6 og 7 i Regjeringslovsforslaget og de Vædringsforslag, som dertil ere stillede; thi det er disse Paragrafer, som overalt blive holdte frem som de vigtigste og som dem, Agerbrugeren, Landmanden, med Forskjellighed ser hen til, og som han sætter sit store Haab til, maa gaa igjennem her paa en fyldestgjørende og tilfredsstillende Maaade. Jeg skal uden i mindste Maaade at ville indlade mig paa at ville fortolke, hvad der er kommet frem igjennem Adresser fra Agerbrugernes Side, blot udhæve, at i Sylland har der dog iblandt de 50 Landboforeninger, som dog repræsenterer et Medlemsantal af 20,000 Mennesker, som jeg har anført ved første Behandling, kun været 8 Landboforeninger, som have divergeret i Anskuelserne herom (Bust: Det var ikke 8 Landboforeninger!). Ja, det ærede Medlem har ganske Ret. Det var 8 Medlemmer imod 92; det var ikke et Antal af 8 Landboforeninger, der repræsenteredes